

ÉLŐ KÖVEK

A zombói Kisboldogasszony Plébánia hírlevele – 2020. június 14.

„ÉLETÜNK MINDEN ESEMÉNYE A HASZNUNKRA VAN VALAMILYEN MÓDON”

A legdrágább kincs, a legértékesebb dolog az életben a család és a velük töltött idő. A karantén idején ajándékba kaptuk az időt, amit együtt tölthetünk a szeretteinkkel.

Három gyermekes édesanya vagyok. A mindennapokban a munka, a tanulás, az iskolában és munkahelyen eltöltött idő, a folyamatos rohanás, bevásárlás, különórák teszik ki a nap legnagyobb részét. Talán a vacsoraasztal az, ahol mindannyian együtt vagyunk. Itt megbeszélhetjük, hogy kívül mi történt aznap, milyen örömek, szomorúságok érték, milyen tervek, feladatok vannak másnapra.

Most, hogy egész nap itthon volt mindenki, lehetőségünk volt újra „megismerni” egymást, minőségi időt tölteni együtt.

Előfordult, hogy a fiúk készítettek reggelit, amit aztán közösen fogyasztottunk el. Majd mindenki ment a kiadott iskolai feladatokat megoldani, feltölteni, tanulni az érettségire, online órát tartani, online feladatokat küldeni az ovisoknak, konferenciabeszélgetésekben részt venni. De az ebédet együtt tudtuk elfogyasztani.

Boldogság volt látni, ahogy a fiúk segítettek egymásnak, ahogy összedolgoztak, ahogy beosztották például a laptop-használatot. Gyakran még nekünk is ők segítettek, ha elakadtunk az online világban. Délutánonként pedig örömmel dolgoztak együtt egy-egy új ötlet megvalósításán a ház körül.

Sokat neveltünk, sütöttünk, főztünk, beszélgettünk. Persze nem feledkeztünk meg a vírusról sem, de minden napot ajándéknak tekintettünk, a szabályok szigorú betartása mellett. Lelki táplálékot pedig Pál Feri és Hodász András atya miséiből merítettünk. De lelki feltöltődést kínáltak az „Ez az a nap Reménység estéi”.

– (Tóthné Gajdacs Mónika)

LÁPASTÓN JÁRTUNK!

Ragyogó napsütés, előkészített parkoló és padok, földíszí-

tett oltár és a környékbeliek által hozott virágok fogadták azokat, akik a Lápastói búcsúra kizarándokoltak. Gyerekek, felnőttek, idő-

sek érkeztek, ki autóval, ki gyalog (egy kis csapat, főként a Schola tagjai szüleikkel).

Örültünk a találkozásnak, amire a járvány miatti veszélyhelyzetben nem volt lehetőségünk. Többeknek ez volt az első kimozdulása a karantén bezártsága után.

A szentáldozás pillanata

Megtapasztaltam a nap üzenetét, hogy a Szentháromság vasárnapja nem csak hitünk egy igazságát húzza alá, hanem példája a kölcsönös szeretetnek, együttérzésnek, a közös munkának, összetartásnak, egymás segítségének. Megtapasztaltam ezt abban, hogy az Önkormányzat dolgozói már napokkal korábban rendbe tették a környéket, hogy néhány férfi szombaton kivitte (és az esemény után visszavitte) a padokat, asztalokat, ahogy a szokásos személyek segítettek a szentmise felszerelését ki- és visszaszállítani. Igen, túl a találkozás örömén, az egymásért hozott áldozat és az összefogással végzett munka is hit-vallás amellet, Aki életünk modellje: egység a különbözőségben. Adja Isten, hogy ebben tudjunk növekedni, mint plébánia, mint család, de a népek nagy családja is!

– (Kopasz István, fotó: Bálint Mónika)

VASÁRNAP jún. 14.	11.00 18.00	ÚRNAPJA +Szilágyi István, élő és +csal. tagok Engesztelő imaóra
KEDD jún. 16.	8.00	Szentmise: A zombói hívekért
CSÜTÖRTÖK jún. 18.	18.00	Jézus Szent Szíve előesti szentmise Igeliturgia
SZOMBAT jún. 20.	19.00	Szűz Mária Szepplőtelen Szíve Szentmise
VASÁRNAP jún. 21.	11.00 18.00	ÉVKÖZI 12. VASÁRNAP +Soós Dezső, +szülő és testvérek Engesztelő imaóra